

daarom, dat
elke zijde,
eren tegen
teekend. Op
Theologen,
den worden,
behandelen,
lik oegpunt
g komend
krijgen door
an een der
an aankun-
de andere
hier gedoeld
over hand
in wil, dient
handeling of
die ook het
verset ech-
ok al is ze
deelt nu de
tek" en het
advokaten-
op zeer be-
hand, maar
spaligen der
baar rechts-
dug verset,
ar juist op
dug bepleit
de zijde, dat
gemakke-
men tot zulke
cht niet meer

niet met de
g mede, la-
erde stelling-
dit sedelijk
voorgestelde
vaagd is dan

langs den in-
tot stand ge-
ren op onrust

al, en voor de
euring van de
terstek".

worden ver-
der publieke
middel om tot
der van wets-
voorkomen van
et vergemakke-

lich een hoog
afdwingt.

het volgende
arne een plaats

Maart 1909.

de een beroep

deide de heer
is 1907 mede,
leiers de vraag
niet naar de
die het blad
de deden ver-
den, zelden of
a bijgewoond,
n niet ter kerk,
al m lijn wezen-
den schijp op
et "godsdienst"
niet naar de
weat ook wel,
et resultaat zijn
M. i. kan de
sontel dan ook
nen.

van alle inge-
worden. Som-
men, hielden wel
Kerk in, waar-
Natuurlijk geeft
tijheid, om haar
open: dat blijft
ons is er, afg-
en boek de be-
wel reden tot

id aan het ant-
reiden gaven:
aureijk, gemakte
men het woor-
niet meer, maar
te inhoud.)

icht, en dat er
n waren die het
n uit de waar-
lozeners zeer
Het verwondert
zij, die de kerk
n meer van dit
afbreuk te doen,
it een groot deel
n — over andere
te oordelen —
lere of mindere
natuurlijkheid in

a met een stem,
ordelaar moet
t natuurlijk. Men
k, opteelt en in
n neemt allerlei
tot niet dien-
te omschrijving
oorbeelden voor

boven enkele voorbeelden gaf, van huis uit
aangeleerd is. In sommige kringen — vooral
in deftige of would-be-deftige — gaan de ouders
hun kinderen daarin voor, en als straks deze
kinderen op hun beurt met zulk een onwel-
luidende taal in 't publiek verschijnen, kan
men se 't tot op zekere hoogte vergeven. Maar
— zonder stekelig te willen zijn — men kan
toch veilig aannemen dat slechts zeer weinigen
onder de bedoelde predikanten op deze manier
aan hun onnatuurlijke uitspraak komen. Hoe
dan?

Een tweede groote grief die ik heb tegen de
manier van preeken van sommige predikanten,
is: de preektoon, de galmtoon. Wat men zegt,
daargelaten of het in al of niet geaffecteerde
spraak geschiedt, zegt men niet *gevoelt*. Door
een gansche preek loopt dikwijls een onnatuur-
lijke, opteeltelijke galmtoon. Ik weet het, als alle
woorden van een preek of rede precies op den-
zelfde toon, met denzelfden nadruk en met
dezelfde sterkte werden uitgesproken, dan zou
zij oogenietbaar zijn; de zin en de betekenis
der woorden zouden absoluut niet gevoeld
worden. Maar de natuurlijke buiging der stem
en het leggen van een natuurlijk accent op de
woorden zijn heel iets anders dan het aannemen
van dien gekunstelden, opteeltelijken en daarom
gansch ongepasten galmtoon, waarvan zoovele
predikanten zich met voorliefde bedienen!

Zie trouwens, tot welke werkelijk belachelijke
resultaten deze aangenomen preektoon soms
voert. In het verloop van de preek zal een
enkele uitspraak, een zin voorkomen, waarvan
de inhoud in verhouding tot het voorgaande en
volgende van slechts ondergeschikte betekenis
is. Dat dient ran toch uit de manier waarop
gesproken wordt, te blijken. Maar tegen alle
regelen der eloquentie in, wordt zoo'n zijne-
uitgalmend met een pathos, een verheffing en
trilling van stem, alsof de spreker aan de hevigste
ontroering ten prooi is. En bleef het nog maar
bij het belachelijke. Doch hoe stuitend — ik
zou haast zeggen: hoe profaan — wordt dit
onnatuurlijk, op effect berekend gegalm, als men
er zich bijv. van bedient om den Heiland
sprekende in te leiden. Als ge het weersin-
wekkende hiervan op 't diepste gevoelen wilt
stel u dan een oogenblik den Heere Jezus voor,
op zulk een toon tot de schare sprekende!

(Slot volgt)

Leestafel.

1. E. DOUMEROUX, Hoogleraar te Montauban.
Calvin, vertaald door W. F. A. WINCKEL.
AMSTERDAM, W. KIRCHNER.

Den 10-11 Juli 1909 werd te Noyon CALVIN
gebooren.

De omstandigheid, dat de 400 jarige geboor-
tedag van den hervormer des weldra zal worden
berucht, geeft mij aanleiding nog eens in de
Herant de aandacht te vestigen op de mono-
graphie over onzen geestelijken vader, waaraan
PROF. DOUMEROUX te MONTAUBAN sedert eenig
jaren bezig is.

Dere monographie is nog niet voltooid. De
breede oprit van het werk vordert een arbeid
van vele jaren. Over de voortvrijheid er van
beet ik hier niet te spreken. Historici van professie
hebben, oordeelend naar wat er van in het licht
kwam, het geprezen en hebben verklaard, dat
het beantwoordt aan de meest strenge eischen
van de tegenwoordige geschiedschrijving.

Ook de overzetting in onze taal van wat in
den loop der jaren van DOUMEROUX's arbeid
verscheen, waarmede Ds. WINCKEL van SLOTERDIJK
sich belast heeft, is reeds vroeger in ons blad
als welgelaaagd aangekondigd.

Van deze zijn vertaling zijn thans drie deelen
uitgeveen.

Het eerste deel verscheen bij den uitgever
W. KIRCHNER te Amsterdam in 1903 onder den
titel: *Calvijn's Jeugd*, met: *Jonghejaren, Om-
meringen, Bekering, en eerste optreden als
Reformator* — als ondertitel.

Een boekdeel van 490 pagina's met Appendices
en Register, verdeeld in vijf Boeken. Het te-
handelt van de *Familie*, het 20 van de *Studiejaren*,
het 30 van de *Bekering* van CALVIN, terwijl
het 40 zijn *Reizen door Frankrijk* en in het 50
van zijn verblijf te Basel en het schrijven van
de *Voorede van de Christelijke Institutie* wordt
verhaald.

Een jaar later gaf Ds. WINCKEL bij KIRCHNER
het tweede deel in het licht onder den titel:
Calvijn in het strijdperk, een boekdeel van
537 pagina's. Ook dit deel is in vijf Boeken
verdeeld.

Calvijn in Italië is het opschrift van het 30;
Verbreiding der Reformatie te Genève dat van
het 40; terwijl het 30 *Calvijn te Straatsburg*,
het 40 hem in *Duitschland* teekent en het 50
van *Calvijn's terugkeer naar Genève* verhaalt.

Eindelijk in 1907 kwam het derde deel:
Calvijn en Genève 48 bladzijden. In drie Boeken
worden hier de *Afd. het Huw. van Calvijn*,
de *Straat van Calvijn* geteekend.

Uit dit beknopt overzicht kan blijken, hoe
DOUMEROUX's levensbeschrijving van den Reform-
ator, in diens leven en arbeid insicht vermag
te schenken.

Nu het naderen van den 10-11 Juli aller-
aandacht weer op CALVIN vestigt, is het niet meer
dan recht, dat vooral zij, die zich gaarne naar
hem noemen, die in hem hun geestelijken vader
kennen, zich, waar zij dit nog niet hebben gedaan,
vernuwen maken met zijn arbeid en leven.

In PROF. DOUMEROUX vinden zij daartoe een
betrouwbare gids en de dienstelijke vertaling
van Ds. WINCKEL maakt dit standaardwerk ook
voor wie niet of niet voldoende met de Fransche
taal vertrouwd is, toegankelijk.

Het zich aanschuifen er van zal thans voor
velen onzer lezers te minder een bezwaar zijn,
wilt de heer KIRCHNER den prijs tot op f. 7.50,
voor de drie deelen samen, verlaagd heeft.

2. FRIEDRICH OEHNINGER, *Johannes Calvin*.
Licht aan Finsteris wie en leucht uit aan seinem
Leben und Wirken. Zum 400-jährigen Andenken
seiner Geburt. EMMENHAVEN. Verlag van JOHAN-
NES BLANK. 1909.

Heel iets anders dan het monumentale werk
van DOUMEROUX is dit zeer bescheiden boekje
van den bejaarden Zwitserschen prediker en
schrijver F. OEHNINGER. Het is een populair
geschied van 45 bladzijden, geschreven met het
oog op den gedenkdag van 10 Juli en met de
bedoeling CALVIN, die onder de landgenooten
van den schrijver betrekkelijk weinig bekend is,
tot meerdere bekendheid te brengen. In een
sestal hoofdstukken wordt behandeld van:
Calvin tot zijn eerste komst in Genève; zijn
werkzaamheid in Genève, strijd en nederlaag;
Calvin in Straatsburg, Sadolet, Idellette; Calvin
wederom in Genève, arbeid, strijd en overwin-
ning; het proces van Servet; Calvin's uiteinde.

Hoevel de schrijver zich in Calvin's praedica-
tatieler niet vinden kan en dit dan ook op
p. 44 vrij duidelijk uitsprekt, ontbreekt het
hem toch niet aan groote sympathie voor den
Reformator. „Unsere lockere, weliche, groe-

zenheils gesetlose Zeit kann einen Calvin, seinen
Glauben, sein Werk und seine Sittenauht
nicht verstehen. — Und es ist auch nicht
zöttig, dass wir alles so annehmen, und unter-
schreiben, wie er aus Calvin's Mund und Feder
kam. In der Hauptsache aber müssen wir doch
seine Wege gehen.“ Het boekje is versierd met
keurige illustraties naar bekende schilderijen o.a.
„Calvin en Farel“, naar de schilderij van *Eugordon*
en „Calvin's stiefvader“ naar die van *Hornung*.

Wie onder ons schrijft nu eens een dergelijk
boekje in het Hollandsch tegen 10 Juli?

Maar dan met onoverholten instemming ook
met CALVIN's leer van de Voorbeschikking,
want in die leer zit de kracht van het Calvin-
isme.

3. Ds. G. WISSE J., *Christelijke Wetenschap
en de Opleiding tot Arts*, Utrecht, G. J. A.
Rays, 1909.

„Geen volledige verhandeling en evenmin
een wetenschappelijke behandeling“ bedoelt de
schrijver, naar zijn eigen zeggen, hier te geven.
De evolutie geschiedenis van dit geschrift geeft
hij zelf in het *Voorbericht*. Uit een toes-
praak, zoals er, na het optreden van den
eersten medischen hoogleraar aan onze Vrije
Universiteit PROF. DR. L. BOUMAN, meerdere
in het land zijn gehouden — ontwikkelde zich
een aantal dagbladartikelen, en uit die artikelen
ten slotte deze brochure.

Zij bevat 15 hoofdstukjes.

De medische Faculteit aan onze Vrije Uni-
versiteit; gewichtige roeping; het gevaar der
zelfvoldaanheid; de groote taak; wat bedoelt
Christelijk hooger onderwijs; een principieel
standpunt; arbeid van dubbel aard; de arts;
de medicijnmeester instrument; de geneeskunde
in de Heilige Schrift; de christelijke opleiding
van betekenissen in 't algemeen; de arts en de
menschen; de arts en het huizegen; de arts en
de maatschappij; de arts en de Staat.

Men ziet wat rijkdom van stof dit geschrift
van den heer WISSE brengt. En achter dien
rijkdom zit onmiskenbaar studie. Met wien
geerigen zin wordt telkens teruggegaan op de
beginselen. Vooral thans, nu de gedachte aan
een medische Faculteit zich aan onze Vrije Uni-
versiteit begint te verwezenlijken, komt dit
boekje van Ds. WISSE van pas. Het verdient
gelezen en verspreid te worden.

Dereenigingsleven.

DE GROOTE ZENDINGS CONFERENTIE.

Ds. H. Dijkstra van Smilde vertelt in zijn
Macedonië, het interessante zendingsgeschied,
waarvan we onlangs reeds uitvoerig melding
maakten, het een en ander over de groote
zendings conferentie, welke 14 Juni 1909, zoo
de Heere wil, te Edinburg zal gehouden worden.

We ontleenen er het volgende aan.

De conferentie zal niet gelijktijdig zijn met
die, welke in 1888 en 1900 gehouden werden
te Londen en te New York, en die meer het
karakter van demonstratie droegen, maar zal
hetzelfde doel voor de geheele wereld beoogen,
dat de conferentie van 1903 te Madras voor
Indië nasagde.

Tal van belangrijke wetenschappelijke en prak-
tische quaesties zullen behandeld worden op die
samenkomst, waartoe elke kerk en elk zendings-
genootschap, arbeidende in de Protestantsche
zendings, wordt uitgenoodigd.

De te behandelen onderwerpen zijn verdeeld
over acht commissies van twintig leden, waar-
onder de beste leiders en denkers op zending's
gebied; welke commissies ten minste een maand
vóór de conferentie haar bevinding en denk-
beelden aan alle leden der conferentie ter over-
weging zullen zenden. Haar rapporten zullen
dan op de conferentie behandeld worden, waar
resoluties zullen worden aangenomen, die natu-
rlijk voor niemand bindend kunnen genchi
worden, maar ongetwijfeld waarde verkrijgen
als resultaten van onderzoek door deskundigen,
welke menigeen tot richtsnoer zullen kunnen
dienen.

De acht commissies zullen respectievelijk de
volgende vraagstukken onder de oogen hebben
te zien:

I. De verbreiding van het Evangelie door de
gehele wereld. De commissie zal de meest vol-
ledige statistieke gegevens trachten te verzamelen
en daarbij haar bijzondere aandacht wijden aan
de streken, die nog niet of nog niet voldoende
door de misie bezet zijn. Daarbij komt natu-
rlijk de vraag ter sprake, welke moeilijkheden
den voortgang der zending in den weg staan,
en hoe ze moeten worden wegeruimd.

II. De kerken uit de inlanders en haar arbei-
ders. Deze commissie zal onderzoeken, hoe het
staat met de inlandische kerken, haar onderhou-
den en zelfbestuur en haar zendingarbeid; zij zal
voorts kennis nemen van de onrust, ontve-
rendheid en scheurmakelij in sommige streken
onder de inlandische kerken; enz.

III. De opvoeding in betrekking tot de Chris-
tianisatie van het nationale leven. Dit onder-
werp bestaat uit twee deelen: de zaak van het
hooger onderwijs, de waarde van den school
dienst als hulpmiddel voor de zending; en de
verspreiding van literatuur, vooral van de Heilige
Schrift, op het terrein der zending.

IV. De Evangelie bodschap in haar optreden
tegen de valsch Godsdiens. De taak van de
commissie, die voor dit onderwerp is aange-
wezen, zal zijn, nagaan, welke ervaringen de
verschillende missies op het terrein van de
apologetiek hebben opgedaan, en de lessen, die
zouke ervaringen te leeren geven, te brengen
onder het bereik van allen, die op het zending's
veld arbeiden.

V. De opvoeding en voorbereiding van de ar-
beiders in de zending. Terecht wordt er de aan-
dacht op gevestigd, dat — en dit wordt dik-
wijls voor een goed deel uit het oog verloren —
het resultaat van den zending's arbeid, bezien
van menscheeljk standpunt, in groote mate af-
hankelijk is van de capaciteiten der mannen
en vrouwen, die uitgezonden worden. Daarom
zal de vijfde commissie haar aandacht hebben
te schenken aan de opleiding voor den zen-
ding's arbeid, zoowel in het vaderland als op het
terrein van de zending zelf.

VI. De grondslag der zending in de zending
kerken. De mannen, die tot onderzoek dezer
zaak zijn aangewezen, hebben tot probleem te
bestudeeren, hoe de krachten en hulpmiddelen
van de geheele kerk in werking gesteld moeten
worden voor de zending, d.w.z.: hoe de kennis
der zending vermeerderd kan worden; hoe me-
dea de Christenen tot persoonlijke toewijding
aan de zending kan bewegen; hoe men het
geven voor de zending kan aanmoedigen en aan
goede gewoonten kan binden; enz.

VII. De verhouding tusschen de zending en de
regeringen. Voor het nagaan van deze, vooral
ook voor ons land, zoo hoogst gewichtige quaestie
zijn Christelijke politici aangewezen, die hebben
te onderzoeken, welke verhouding er behoort
te bestaan tusschen de zending en de regering
in moederland en koloniën en waar de grenzen

liggen van beider bevoegdheid, binnen welke
het geestelijk karakter der zending geen schade
kan lijden.

VIII. De eenheid en samenwerking van alle
arbeiders in de zending. Ook deze aangelegen-
heid is voor de zending in onze koloniën van
groote betekenis. Immers levert de onderlinge
samenwerking der Christenen op het zendingsterrein
zoo groot gevaar op voor verwikkelingen, welke
den arbeid voor Gods koninkrijk benadeelen.

Terecht zegt Ds. Dijkstra, dat deze achte
commissies een goed werk zal doen, als zij de
eenheid in den middelen kan bevorderen.

De regeling van de deelneming aan deze
conferentie, met welke verschillende Christelijke
staatsleden sympathie betuigen hebben, houdt
verband met de financiële kracht van de zen-
dende kerken en genootschappen en is zóó
danig, dat 1200 à 1300 afgevaardigden verwacht
worden. Onder de vertegenwoordigers zullen
geteld worden voorgangers en in leiders van
den arbeid in het vaderland en op het arbeids-
veld, maar ook voornamelijk Christenen uit de
heidenen, opdat de ontwikkeling van de Chris-
telijk protestantsche zending overtuigend blijke.

We kunnen niet nalaten, een opmerking van
Ds. Dijkstra te citeeren, die volkomen terecht
zegt, dat, blijkens de onderwerpen, die de acht
commissies te behandelen hebben, groote, wel-
licht overdreven waarde gehecht wordt aan de
lessen van historie en ervaring ten aanzien van
het behalen van succes, en dat de indruk ge-
maakt wordt, alsof te weinig gelet wordt op het
licht, dat uitstraalt van Gods Woord, voor
welke bevelen des noods alle lessen der taktiek
moeten wijken.

Dat is de groote schaduwzijde van de Edin-
burgsche conferentie. Het is echter te hopen,
dat het in de opwekkende samenkomsten, waar
in mannen van naam uit alle deelen der wereld
zullen spreken, blijken zal, dat de machtige
arbeid der zending over heel de wereld niet
beheerscht wordt door de sucht naar succes,
maar door de liefde van Christus en de gehoor-
zaamheid aan zijn gebod.

Hoe het echter wezen moge, de besluiten,
die ter conferentie genomen zullen worden,
hebben uit den aard der zaak geen bindende
kracht, en ook zij, voor wie de zaak der zen-
ding allereerst en allermeest is een zaak des
gebeds en des geloofs, zullen wel doen, de
lessen van historie en ervaring niet in den
wind te slaan, maar in het belang van den
hun toevertrouwen arbeid winste te doen
met wat te Edinburg ten gehoor gebracht zal
worden.

Officiële Berichten.

Particuliere Synode van Drente.

De vergadering der Particuliere Synode van de
Geref. Kerken van Drente zal D.V. gehouden
worden Woensdag 9 Juni 1909 in de Geref. Kerk
te Hogeveen. Punten voor het agendum enz.
zoo spoedig mogelijk in te zenden aan het adres
van de roepende Kerk.

Namens de roepende Kerk Hogeveen:

Ds. T. OEDIMA, A. L. praeses.
J. KIEKELBOOM, scriba.

Hogeveen, 13 April 1909.

Classis Breukelen.

De Kerken dezer classis worden opgeroepen
tot de vergadering, welke D.V. 13 Mei e.k. te
Breukelen zal gehouden worden. Alles voor het
agendum bestemd, te zenden vóór 28 April aan
den laatst ondergeteekende te Vreeland.

Namens de saamroepende Kerk:

G. LAMME, praeses.
P. TEN HAVE, scriba.
W. MAAN, consulent.

Tinshoven, 14 April 1909.

Classis 's-Gravenhage.

De Kerkraad der Geref. Kerk van 's-Graven-
hage bericht, dat de classis 's-Gravenhage D.V.
vergaderen zal te 's-Gravenhage op Dinsdag
11 Mei a.s., gewone tijd en plaats. Punten voor
het agendum worden ingewacht vóór Dinsdag
27 April e.k. bij den scriba, van Speykstraat 105,
te 's-Gravenhage.

Namens den Kerkraad voortdormd:

C. LION CACHET, scriba.

's-Gravenhage, 13 April 1909.

Vergadering van de Gereformeerde
Kerken der classis Klundert, op
Woensdag 31 Maart 1909 te
Breda.

Ds. Ruijs, naar toerbeurt voorzitter, opent
de vergadering, laat Ps. 43: 3 zingen, leest
1 Cor. 12 en sprekt het gebed.

Nevens hem nemen Ds. Donner als scriba en
Ds. Warner als assessor zitting.

Uit de credentiebrieven blijkt de wettige
vertegenwoordiging aller kerken. Tevens zijn
vergadering aanwezig Ds. Bosch van Almkerk,
Ds. Brummelkamp van Vrijhoeve Capelle en
Ds. Goedbloed van Nieuwendijk, om namens
de Provinciale Synode de classis bij te staan
in het examineren van proponent H. A. Mun-
nik, beroepen predikant van Fijnaart. Ook
enige belangstellende wonen de vergadering
als gasten bij.

De notulen worden door Ds. Warner gelezen,
door de vergadering goedgekeurd en door het
moderamen geteekend.

Ds. Gorijs rapporteert wat door hem als cor-
respondent der classis verricht is; tegelijk stelt
hij voor, in het vervolg slechts schriftelijk rap-
port uit te brengen, indien er door den cor-
respondent als zodanig buitengewone werk-
zaamheden zijn verricht. Het voorstel wordt
door de vergadering aangenomen.

Deputaten insake hulpehoevende kerken ver-
melden een ontvangst van f. 157.09 en een
uitgave van f. 36 over het laatste kwartaal. Ge-
durende het laatste kwartaal is niets ontvangen
en weer f. 36 uitgegeven. Zoodat de inhoud der
kas thans f. 85.09 bedraagt.

De kerken van Fijnaart en Klundert worden
aangewezen, om namens de classis approbatie te
verleenen of acte van losmaking te geven bij
tusschenkomst inkomst of vertrek van een
Dienaar des Woords.

Naar de a. s. Provinciale Synode, die in de
eerste helft van Juni te Almkerk zal saamkomen,
worden afgevaardigd de Dienaren des Woords
Gorijs, Mulder en Donner, terwijl Ds. Zwiens en
Ds. Ruijs zoonodig plaatsvervangers zullen zijn.

Voorts zullen de kerken der classis vertegen-
woordigd worden door de onderling A. C.
van Drimmelen (Klundert), H. N. Baskoiki
(Moordijk) en P. K. van Boon (Breda); als
hunner secundi worden de onderling J. Marijs
(Fijnaart), C. Marijs (Willemstad) en K. Dame
(Willemstad) aangewezen.

Aan de Synode zal worden voorgesteld Ds.
Gorijs, Ds. Mulder en onderling Schalkkamp

weder als deputaten voor den Evangelisatie-
arbeid te benoemen.

Alsnu komt aan de orde het examen van
Fijnaarts beroepen predikant. Naar aanleiding
van het voorafgaand rapport der deputaten, die
van classisgewijze aangewezen zijn om eventuele
examens te regelen, ontspint zich een breed-
voerig debat over de door Fijnaart vastgestelde
emmeritclassis; in deze classis wordt dien-
teenvolgende eenige wijziging gebracht.

Als voorts de voorgelagen regeling voor het
examen door de classis goedgekeurd is, wordt
de examinandi ter vergadering getoepen en na
kort gebed van Ds. Donner in de onderschei-
dene vakken onderricht.

Eerst draagt de heer Munnik voor een ge-
deelte zijner leerrede over Joh. 12: 32.

Ds. Warner en Ds. Mulder stellen daarop
het onderzoek in naar de uitlegging der H.S.:
de eerste wat het O. T. aangaat naar Zach. 4,
de laatste voor het N. T. naar 1 Tim. 5.

In de leerstelling Godgeleerdheid ondervraagt
Ds. Zwiens; in de Kerkgeschiedenis Ds. Gorijs;
in de Christelijke Zedekunde Ds. Donner.

Ds. Zwiens wederom vraagt naar den inhoud
der H.S.; Ds. Ruijs onderzoekt de kennis der
Bijbelschrijfturen en examineert tevens in de
theorie van den Eredienst.

In het Kerkrecht ondervraagt Ds. Gorijs. Ds.
Donner examineert in de Predikkunde; Ds.
Ruijs in de Catechetik en Ds. Mulder ten
slotte in de overige vakken die de uitoefening
van het ambt betreffen.

Na ingewonnen advies der provinciale depu-
taten en bij hoofdelijke stemming wordt de heer
Munnik met algemeene stemmen toegelaten tot
den dienst des Woords en der Sacramenten.

De Voorzitter deelt hem dit besluit op har-
telijke wijze mede; de vergadering bidt hem de
zegenbede uit Ps. 134: 3 toe; de Kerk van
Fijnaart dankt ten slotte de classis voor haren
bijstand in de examinate.

De Kerk van Klundert vraagt een wijziging
der grenzen tusschen haar en de Kerk van
Moordijk in overleg met de Kerkvisitatoren te
moeten regelen. Dit wordt toegestaan.

Moordijk vraagt en verkrijgt de gewone drie-
maandelijksche ondersteuning uit de kas voor
hulpehoevende Kerken, benevens toezegging
dat de buitengewone onderstand van f. 250 ook
het volgende jaar zal worden verleend.

Raamsdonk's Kerk vraagt acte van losmaking
voor haren dienaar des Woords, die aan de
roeping van de Kerk van Brussel wensch ge-
volg te geven. De classis verleent het gevraagd
ontslag, en de Voorzitter spreekt Ds. Warner
met enkele woorden van dank en zegenwensch
toe.

Op verzoek der kerk van Raamsdonk wordt
haar Ds. Donner als consulent toegewezen,
terwijl onderling Basoiki van Moordijk hare
catechisaties waarnemen zal. Tevens zal zij om
de veertien dagen gedurende vacature eenen
vollen Zondag een Dienaar van een der kerken
der classis ontvangen met het oog op den
dienst des Woords.

De broeders de Korte en Ardon van Moer-
dijk zullen de quatoriale boeken en bescheiden
nansen en van hun bevinding rapport uitbrengen
op de e. k. vergadering.

Ds. D. V. gehouden worden op Woens-
dag 28 Juli om 10 uur te Breda. Ds. Zwiens
zal haar praesideren.

Ds. Warner spreekt een woord van afscheid
tot de kerken der classis en hare Dienaren des
Woords.

Ds. Donner dankt.
De voorzitter sluit.

Op last der classis:
CHR. WARNER, assessor.

Buitenland

Frankrijk. Nood der Prot. kerken
in Algiers. Gebrek aan priesters.
De strijd voor de school. Burger-
lijke doop. Vermindering van
alcoholverbruik.

De Protestantsche kerken in Frankrijk hebben
een waren strijd om zich na de wet op scheiding
van kerk en staat te handhaven. Daarbij komt,
dat bij decreet van 27 Sept. 1905 ook in de
grote kolonie van Algiers die wet is doorge-
voerd, en in dit land is het voor de verschil-
lende Protestantsche kerken een onmogelijkheid
geworden, althans in georganiseerden toestand
te blijven voortbestaan. Daarom hebben